

teli ügylet feltételeit az előlegezés feltételeivel együtt kötlévelbe foglalták, és a gazdaság fekvése szerint illetékes községi előjáróság a kötlévelre vezetett záradékban igazolja, hogy a vételárelőleget felvevő mezőgazdának van akkora területű vetése, ültetvénye, szőlője, hogy az előre eladott mennyiséget terméséből előreláthatóan szolgáltatni tudja.

Védett birtok tulajdonosa egyéb védelem alatt is állván, azon védelmi intézkedések felfüggesztését is ki kellett mondani a fentebb körülírt 1—3. alatti esetekre; ez azonban az 1) alatti kölcsön esetén mégis csak attól feltételezetten áll, ha a kölcsönadó a védett birtok kataszteri tiszta jövedelmének kétszeresét, szőlőbirtok esetén ötszörösét meg nem haladó összegű kölcsönt folyósított.

A gazdaadó kötelese az idevonatkozóan kötött szerződést az illetékes helyi bizottságnál bejelenteni, és a termelési kölcsön felhasználásáról a helyi bizottságnak részletes elszámolást benyújtani.

A rendelet még azt a szankciót is tartalmazza, hogy a védett birtok feljegyzését bármelyik érdekelt hitelező kérelmére törölni kell, ha megállapítást nyer, hogy a gazdaadó a hitelezett összeget a hitelezők érdekeinek nyilvánvaló sérelmével nem a gazdálkodás zavartalan folytatásának biztosítására használta fel, vagy hogy a szerződést a szerződő felek csupán színlegesen, a többi hitelezők fedezetének csorbítása céljából kötötték.

OTI. és MABI. alkalmazottak fizetésének lefoglalhatósága. Míg a Végrehajtási Novella 6. §-a a köztisztviselői fizetést az ott jelzett korlátok között lefoglalhatónak tekintette, addig az 1918. évi XXII. t.-c., amely a közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok hivatali járandóságait terhelő tartozások rendezéséről és hitelszükségleteiknek kielégítéséről szól —, 8. §-ban kimondotta, hogy a polgári állami és Máv. alkalmazottak hivatali járandóságaira — köztartozások, közszolgálati viszonyból származó követelések, továbbá az adóst terhelő törvényes tartási követelések kivételével — végrehajtást vezetni nem lehet. Emellett azonban a törvény 11. §-a felhatalmazta a pénzügyminisztert, hogy *a törvény hatályát kiterjeszthesse más közszolgálati alkalmazottakra is.* Ezen felhatalmazás értelmében a törvény végrehajtási rendelete még ugyanazon évben kiterjesztette a törvény hatályát a közszolgálati alkalmazottak három kategóriájára —, nevezetesen az országgyűlés mindkét házánál, a székesfővárosi közmunkák tanácsánál, és kir. közalapítványoknál rendszeresített állásra állandó fizetéssel alkalmazott tisztviselőkre, altisztekre és szolgákra —, egy 1924. évi pü. miniszteri rendelet pedig a vármegyei alkalmazottakra, a honvédség, csendőrség, vám és folyamőrség rangosztályba sorozott tényleges és nyugállományú havidíjasaira.

Már kezdettől vitás volt, kiterjed-e az 1918. évi XXII. t.-c. hatálya az OTI. és MABI. alkalmazottaira, noha a betegségi és bal-eseti kötelező biztosításról szóló 1927: XXI. t.-c. 115. §-a világosan kimondotta, hogy ezen alkalmazottak; közhivatalnokok, akiknek ké-

pesítésére és jogaira, kedvezményeire és kötelességeire, illetményeikre és szolgálati viszonyukra az állami rendszerű fizetési osztályokba tartozó állami tisztviselőkre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Volt azonban felfogás, amely szerint az 1918. évi törvény mégsem hatályos rájuk, mivel a pénzügyminiszter e körülményt rendeletileg meg nem állapította, és mert ezen intézmények különben is önkormányzati jellegűek.

A 400/1934. P. M. sz. r. most azután a törvényt magyarázó rendelet erejével megállapítja, hogy az 1918. évi XXII. t.-c. rendelkezései kiterjednek az OTI. és MABI. tényleges szolgálatban álló és állami rendszerű fizetési osztályba tartozó tisztviselőire, kezelőire, al-tisztjeire és nyugdíjasaira.

Kimondja a rendelet azt is, hogy az ezen alkalmazottak és nyugdíjasok hivatali járandóságaiból csak az 1927: XXI. t.-c. hatálybalépése, vagyis 1928. január 1. előtt keletkezett olyan követelések tekintetében lehet kielégítést keresni, illetőleg e járandóságokra végrehajtás, engedményezés, elzálogosítás útján vagy más módon jogokat szerezni, amely követeléseket végrehajtási foglaltság, engedményezés vagy elzálogosítás alapján a járandóságokra a jelen rendelet életbelépése előtt vagy legkésőbb ettől számított három hónap alatt a Pénzügyminisztérium Központjánál szabályszerűen bejelentenek.

A rendelet, amely 1934. április 1-én lépett életbe, visszaható erejű, miértis ettől a naptól kezdve azt akkor is alkalmazni kell, ha az illetményt, illetve járandóságot a rendelet hatálybalépése előtt foglalták le.

Rádióhasználat védelme birtokháborítás ellen. A kereskedelmi miniszter 104.912/1934. K. M. sz. alatt rendeletet bocsájtott ki az erősáramú villamos berendezések okozta rádiózavarok megszüntetéséről, amely 1934. május 1. napján lép életbe.

A technika előnyeit is csak úgy élvezhetjük zavartalanul, ha a jogrend a maga apparátusával azok élvezetében megvéd bennünket. Bár a gépberendezések működését az ipari rendszabályok a külső zavarokra szorítják, mégis a városok belterületén is működnek úgynevezett erősáramú villamosberendezések, amelyek viszont a közelben lévő rádiók használatát akadályozzák, esetleg ki is zárják. Ezért e villamosberendezéseket a rendelet szerint úgy kell felszerelni, és olyan védő eszközökkel kell ellátni, továbbá úgy kell használni, hogy azok a szomszédos, vagy általában a közelben lévő rádiókészülékek használatát a lehetőségig ne zavarják. A rendelet erre az esetre számítva, részletesen szabályozza, hogy akadályozás, vagy zavar esetében miként kell eljárni, minő védő eszközökkel kell a villamosberendezést ellátni. Kimondja a rendelet azt is, hogy ha a rádióberendezés zavarát az érdekelt meggyezésével megszüntetni vagy lényegesen csökkenteni nem lehet, mind a m. kir. posta, mind pedig a rádióberendezés érdekelt birtokosa, a zavar megszüntetését kívánhatja. Nevezetesen: ha ipari zavar berendezése okozza a zavart, a